

der bør henvises til Skoleplanerne, og jeg har ogsaa i det oprindelige Forslag søgt at henvise Spørgsmaalet om Metoden til disse Skoleplaner, saaledes som de vare foreslaaede i § 6. Jeg har ikke i Folketinget fundet noget Argument fremført, som kunde bringe mig til at fravige dette mit Synspunkt. Jeg kan heller ikke paa nogen Maade tiltræde den Bestemmelse, der er bleven indført om, at Religionsundervisningen i de øverste Klasser skal foregaa paa Grundlag af Bibelhistorien, en Bestemmelse, som man som bekendt har tillagt en ikke ringe Vægt, fordi man derved særlig vilde ramme Lærebogsundervisningen, saaledes som den drives i Skolen for Djebløket. Jeg mener, at skal man efter Tidens forfættelige Krav slaa ind paa andre Veje, er det noget, som Administrationen kan gøre gennem sine Bestemmelser, men det er ikke noget, som Lovgivningsmagten skal slaa fast gennem Bestemmelser i Skoleloven. Metop i den Form, hvori det her fremtræder, vil det efter min Anskuelse kunne indeholde en Fare for hele Religionsundervisningens Stilling i Skolen. Jeg tror ikke, at man ved Lovbestemmelser kan paavirke Skolen i den Retning, man ønsker, det er noget, der er afhængigt af Tidens Aand, og den Aand, der hersker hos de Lærere, der ere kaldede til Religionsundervisning. Jeg maa derfor bestemt holde paa, at det paa dette Punkt bliver ved den bestaaende Ordning, og at dette Jag blot nævnes, men uden nogen Tilføjelse om, paa hvilket Grundlag Undervisningen skal ske. Paa enkelte Punkter har jeg ment at kunne imødekomme Folketinget, saaledes for saa vidt man har ønsket bestemt indført i Loven Minimumsantallet for Timer for Undervisningen i mundtlig og skriftlig Danst. Man har ment at burde fordrø 300 Timer, hvilket svarer til omtrent 7 Timer om Ugen. Det turde være et Spørgsmaal, om det ikke er noget for højt, og jeg havde derfor i Folketinget foreslaaet en Ændring om 246 Timer, hvilket svarer til 6 Timer ugentlig. Naar det kun er et Minimumsantal, vil det altid staa frit for i den vedkommende Skoleplan at gaa noget højere op efter Skolekommissionens eller Skoledirektionens Ønske. Jeg er dernæst gaet ind paa Tanken om, at Naturkundskab i Stedet for at være et obligatorisk Jag gaar over til at blive et Jag, der kan indføres, for saa vidt den lokale Skolebestyrelse maatte ønske at optage det i Skoleplanen. Jeg har endelig ogsaa kunnet tiltræde Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke om Anstæffelsen af Læremidler for Kommunens Regning. — § 14 skal træde i Stedet for det oprindelige Forslags § 6,

hvorefter der skulde udarbejdes Skoleplaner af Skolekommissionen. Derefter forelægges disse for Kommunalbestyrelsen, hvorfra de tilstilles Skoledirektionen, der med sin Indstilling fremsender dem til Ministeriets Stadskæstelse. Det har man ikke villet gaa ind paa i Folketinget. Man har ment, at det var tilstrækkeligt, at Skolekommissionen udarbejdede Skoleplanerne, der saa igen forelægges Kommunalbestyrelserne, der godfænder dem eller ændrer dem og derefter indsender dem til Skoledirektionen til Stadskæstelse. Det bestemmes dernæst, at hvis Planen fyldestgør Lovens Krav, kan Skoledirektionen ikke nægte Stadskæstelsen. Fyldestgør den ikke Lovens Krav, indstilles den til Ministeren, og fastholder Kommunalbestyrelsen dog Planen, efter at Ministeren har udtalt sig om den, kan den endnu indaendes for Domstolene. Hele denne Ordning kan jeg paa ingen Maade tiltræde. Jeg finder det ganske irrationelt at gaa denne Vej, hvor man endogsaa ender hos Domstolene i Spørgsmaal, som Domstolene ville have ganske overordentlig vanskeligt ved at dømme om, og hvor jeg tror, at man ofte kun vil saa det Resultat ud af det, at Sagen henvises til det afgørende Skøn hos Domstolene. Derimod har jeg ment at kunne imødekomme Folketinget derhen, at jeg er villig til at dele, hvad jeg i mit Forslags § 6 har kaldt Skoleplanen, i to forskellige Planer. Den ene af Skoleplanerne omfatter Skolernes Tal og Distrikternes Omraade, Lærernes Tal og Lønning, og den anden omfatter selve Undervisningsplanen, de øvrige i § 14 omhandlede Spørgsmaal angaaende Undervisningstiden og Skolegangsordenen, Undervisningsfagene og det Maal, der i de enkelte Jag bør naas i hver enkelt Klasse m. v. Herved opnaaedes der, at man kunde henvise Skoleplanen, som jeg ubetinget maatte forlange, til endelig Stadskæstelse af Ministeriet, medens Stadskæstelsen af Undervisningsplanen kunde ske ved Skoledirektionen og kun i Tilfælde af Meningsforskel mellem Skoledirektionen og den lokale Skolekommission kunde henvises til Ministeriet. Og saa paa dette Punkt tror jeg, at det vil være nødvendigt at foretage en Forandring i Forslaget. — I § 15 er det sidste Stykke svarende til Regeringsforslagets § 7 angaaende Dispensationsret for Ministeriet med Hensyn til forskellige Spørgsmaal, som omhandles i dette Afsnit, medens første Stykke er nyt indsat fra Folketingets Side og for saa vidt ogsaa vedrører en Dispensationsmyndighed for Ministeriet, som det omhandles de Forhold, som særlig finde Sted i Vestjylland, hvor der foresindes